

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 566/2021
24.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миланка Тирнанић Станојевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., село ..., чији је пуномоћник Добривоје Тасић, адвокат из ..., ради измене одлуке о поверавању и издржавању малолетног детета, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 237/20 од 17.06.2020. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 237/20 од 17.06.2020. године.

Образложење

Исправљеном пресудом Основног суда у Смедереву П2 бр 2/2018 од 12.06.2019. године, ставом I измењена је правноснажна пресуда Основног суда у Смедереву П2 бр 225/2016 од 08.12.2016. године у ставу другом изреке, тако што је малолетно заједничко дете парничних странака ВВ рођен ...2008. године у ... поверен на самостално вршење родитељског права тужиоцу као оцу на чијој адреси се одређује и његово пребивалиште, у ... у улици ... број .. (став I изреке). Ставом II наведена првостепена пресуда измењена је у ставу трећем, па је одржавање личних односа малолетног ВВ и тужене, као родитеља, уређен по моделу ближе означеном у том ставу изреке. Ставом III изреке, обавезана је тужена да на име свог доприноса у издржавању малолетног ВВ из ... плаћа 12.000,00 динара почев од 29.12.2017. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то буду постојали законски услови, тако што ће доспеле, а неисплаћене износе платити одједном, а убудуће сваког 01. до 05.-ог у месецу за текући месец, на начин ближе означен у том ставу изреке. Ставом IV одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се тужена обавезе да доприноси издржавању малолетног детета износом од 12.000,00 динара у периоду од 29.12.2017. године до 18.02.2019. године. Ставом V изреке, усвојена је предложена привремена мера и утврђена адреса становања малолетног ВВ на адреси оца, ближе означеној у изреци, а тужена обавезана да на име свог доприноса његовом издржавању плаћа 6.000,00 динара почев од 12.06.2019. године, као дана доношења овог решења до правноснажног окончања овог поступка; а привремена мера ће остати на снази до

правноснажног окончања поступка. Ставом VI изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Исправљеном пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 237/20 од 17.06.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је исправљена пресуда Основног суда у Смедереву П2 бр 2/2018 од 12.06.2019. године, тако што се правноснажна пресуда Основног суда у Смедереву П2 225/16 од 08.02.2018. године (погрешно у изреци означена бројем 764/17) у ставу трећем изреке мења тако што се тужена обавезује да на име свог доприноса у издржавању малолетног ВВ, почев од 18.02.2019. године па убудуће, месечно плаћа 12.000,00 динара, док за то постоје законски услови, тако што ће доспеле а неисплаћене износе платити одједном, а убудуће сваког 01. до 05.-ог у месецу, за текући месец, на начин што ће уплату вршити на рачун његовог законског заступника - тужиоца АА. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена исправљена пресуда Основног суда у Смедереву П2 бр 2/2018 од 12.06.2019. године, у ставу четвртном и шестом изреке. Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен, а тужилац је обавезана да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а указивање тужене на постојање битне повреде из тачке 12. наведеног члана према члану 407. став 1. ЗПП не представља дозвољен ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Смедереву П2 225/16 од 08.12.2016. године правноснажно је разведен брак парничних странака, а заједничко малолетно дете син ВВ поверено мајци-туженој на самостално вршење родитељског права, уређен је начин контактирања оца и малолетног детета, а отац је обавезан да доприноси издржавању детета са 40% зараде коју остварује, иако се малолетно дете парничних странака од прекида брачне заједнице налази у домаћинству свог оца, овде тужиоца. Центар за социјални рад Смедерево у свом извештају о актуеланој ситуацији, ценећи став и демотивисаност мајке, оцењује да је у најбољем интересу малолетног детета да се повери оцу јер се од прекида брачне заједнице странака отац о њему непосредно брине, будући да се налази код оца у домаћинству и да похађа основну школу у Потребе малолетног ВВ утврђене су према висини минималне суме издржавања за децу у хранитељским породицама, у износу од 26.000,00 динара (имајући у виду узраст, здравствено стање, уобијачајене потребе детета тог узраста, цене уџбеника и трошкове куповине школског прибора, одеће, обуће, исхране, екскурзије, рекреативних настава итд). Тужена се након развода преселила у ..., незапослена је, нема имовину, али је млада и здрава и у спорном периоду није доприносила издржавању детета, већ му је повремено давала незнатне новчане износе и 5.000,00 динара као поклон за рођендан. Радно је способна и

у могућности је да својим радним ангажовањем оствари средства за издржавање малолетног детета у досуђеном износу. Тужилац је такође млад, здрав и радно способан, запослен у могућности да се додатно радно ангажује. У међувремену је добио још једно дете, према коме такође има обавезу издржавања, као и мајка тог детета. Стамбено је обезбеђен, има помоћ и подршку својих родитеља.

Код тако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да тужена може да доприноси издржавању малолетног детета сумом од 12.000,00 динара месечно.

Наиме, имајући у виду узраст малолетног детета (око 13 година), уобичајене трошкове за задовољење његових свакодневних животних потреба у погледу исхране, хигијене, образовања (школе), као и боље имовинске могућности оца (с обзиром да је стално запослен и остварује приходе, и има решено стамбено питање), а са друге стране да је тужена незапослена, околност да нема непокретности у својини, ревизијски суд налази да тужена треба и може за издржавање детета да месечно плаћа 12.000,00 динара (члан 160. и 162. став 3. Породичног закона).

Приликом одлучивања о захтеву тужиоца за измену одлуке о издржавању, нижестепени судови су имајући у виду све околности конкретног случају правилно закључили да су се промениле околности на основу којих је донета претходна одлука о издржавању, када је дужник издржавања био овде тужилац. Малолетно дете парничних странака је новом пресудом поверено оцу на самостално вршење родитељског права, па су судови правилно оценили личне, породичне и имовинске прилике тужиоца, имајући у виду његову животну доб, квалификацију, радно искуство и чињеницу што је у међувремену засновао нову заједницу из које има још једно малолетно дете и обавезу издржавања и према њему, као и чињеницу да је стамбено обезбеђен и има помоћ и подршку својих родитеља. Тужена се у међувремену преселила у ..., незапослена је, нема имовину, али је млада, здрава и радно способна, па постоји могућност да обављањем послова у оквиру своје радне способности остварује приходе, и учествује у издржавању малолетног детета износом од 12.000,00 динара месечно, што неће угрозити њену егзистенцију, будући да нема обавезу издржавања према другим лицима.

Тужена у ревизији неосновано понавља да судови нису уважили чињеницу да она није у радном односу, није корисник пензије и не остварује друга стална месечна примања те да нема средстава за давање издржавања. Наиме, наведене околности по правилном закључку нижестепених судова тужену не ослобађају обавезе да доприноси издржавању малолетног детета, јер се ради о младој и за рад способној жени која мора да обезбеди средства како за сопствену егзистенцију тако и за део потреба нужних за издржавање малолетног детета.

Како се ревизијом не доводи у питање правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић